

Bruksela, 16 grudnia 2025 r.
(OR. en)

16856/25

ENV 1396
CLIMA 602
COMPET 1362
MI 1067
IND 624
AGRI 718
FORETS 144

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 16447/25

Dotyczy: Środowisko Europy 2030 – budowanie Europy bardziej odpornej na zmianę klimatu i opartej na obiegu zamkniętym
– Konkluzje Rady

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady na powyższy temat, zatwierdzone przez Radę na jej 4146. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 16 grudnia 2025 r.

Środowisko Europy 2030 – budowanie Europy bardziej odpornej na zmianę klimatu i opartej na obiegu zamkniętym

– konkluzje Rady –

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. PRZYWOŁUJE decyzję w sprawie 8. unijnego programu działań w zakresie środowiska (EAP)¹ i komunikat Komisji w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu², globalny cel w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu określony w art. 7 porozumienia paryskiego³ oraz Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (w szczególności cele zrównoważonego rozwoju nr 12 i nr 13)⁴.
2. POTWIERDZA poprzednie konkluzje Rady, w szczególności konkluzje z 17 czerwca 2024 r. w sprawie przeglądu śródkresowego 8. programu działań w zakresie środowiska⁵ i zawarte w nich kompleksowe wytyczne dotyczące promowania celów określonych w programie. WZYWA Komisję i państwa członkowskie do realizacji ambicji określonych w tych konkluzjach.
3. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sprawozdanie Europejskiej Agencji Środowiska pt. „Europe’s Environment 2025” [Środowisko Europy 2025]⁶, a także sprawozdania Agencji z monitorowania postępów w realizacji celów 8. EAP, które to sprawozdania powinny służyć jako podstawa corocznych dialogów politycznych na wysokim szczeblu, oraz PODKREŚLA rolę Agencji w dostarczaniu obiektywnych, wiarygodnych i porównywalnych informacji na potrzeby kształtowania polityk w zakresie środowiska i klimatu.
4. ZDAJE SOBIE SPRAWĘ z niewystarczających postępów w realizacji celów określonych w 8. EAP, niezadawalającego stanu przyrody i bioróżnorodności, a przy tym ich kluczowego znaczenia dla odporności na zmianę klimatu i gospodarki o obiegu zamkniętym.

¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/591 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 r. (Dz.U. L 114 z 12.4.2022, s. 22).

² Dok. 15051/19 + ADD 1.

³ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

⁴ [Strona internetowa ONZ: „Sustainable Development Goals: 17 Goals to Transform our World” \[„Cele zrównoważonego rozwoju: 17 celów, które zmieniają nasz świat”\] | Organizacja Narodów Zjednoczonych](#)

⁵ Dok. 11326/24 + COR 1.

⁶ EEA: Europe’s Environment 2025 ([link](#))

5. UBOLEWA, że Komisja nie przedstawiła wniosku ustawodawczego w sprawie dodania do 8. EAP załącznika zawierającego działania na okres po 2025 r., aby zaradzić niewystarczającym postępom w realizacji celów tego programu. PONAOWIA swój apel do Komisji, oparty na art. 5 ust. 2 8. EAP, o przedstawienie wniosku ustawodawczego w sprawie dodania do 8. EAP załącznika zawierającego działania na okres po 2025 r. w celu utrzymania jego ciągłości i ambicji.
6. PRZYPOMINA, że programy EAP zapewniają przejrzystość i długoterminowe zaangażowanie wszystkich odpowiednich podmiotów w zakresie metod osiągnięcia transformacji ekologicznej w sposób korzystny ekonomicznie i sprawiedliwy społecznie oraz powinny obejmować konkretne działania w celu zapewnienia przewidywalności i niezawodności.

I. NAJWAŻNIEJSZE UWAGI

7. DOSTRZEGA wzajemne powiązania między odpornością na zmianę klimatu, obiegiem zamkniętym i innymi celami środowiskowymi, takimi jak ochrona i odbudowa bioróżnorodności, gleby i ekosystemów, jakości i ilości wody oraz zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola.
8. PODKREŚLA, że zintensyfikowanie działań na rzecz odporności na zmianę klimatu i przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym jest coraz pilniejsze ze względu na potrójny kryzys planetarny związany ze zmianą klimatu, zanieczyszczeniem i utratą bioróżnorodności. Działania te przyczynią się do ogólnej gotowości i bezpieczeństwa naszych społeczeństw, gospodarki, konkurencyjności Europy i będą stymulować innowacje, a jednocześnie będą chronić obywateli, przedsiębiorstwa, infrastrukturę i ekosystemy przed zagrożeniami, takimi jak degradacja środowiska, ekstremalne zdarzenia pogodowe, susze, powodzie, podnoszący się poziom mórz, pożary lasów, deficyt wody, niedobór zasobów i negatywny wpływ na zdrowie ludzi.
9. KŁADZIE NACISK na to, że działania muszą zapewniać sprawiedliwą transformację i sprawiedliwą odporność, chroniąc w szczególności grupy znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji i nie pozostawiając nikogo w tyle.
10. PODKREŚLA potrzebę zapewnienia skutecznej ochrony środowiska poprzez pełne i skuteczne wdrożenie przyjętych przepisów.

11. UZNAJE konieczność znacznych inwestycji na rzecz promowania odporności na zmianę klimatu i celów w zakresie obiegu zamkniętego oraz UWYPUKLA znaczenie zapewniania odpowiedniego i dostępnego finansowania poprzez mobilizację zarówno zasobów publicznych, jak i prywatnych, w tym dostępnego finansowania unijnego. WSKAZUJE, że przy ocenie potrzeb związanych z inicjatywami dotyczącymi odporności na zmianę klimatu i obiegu zamkniętego należy uwzględniać poziomy ekspozycji na ryzyko i koszty niepodejmowania działań. PODKREŚLA, że szacuje się, iż koszty i szkody wynikające z niepodejmowania działań lub niewystarczających działań będą znacznie wyższe niż w przypadku podejmowania skutecznych działań. ZWRACA UWAGĘ na szacunki, według których koszt niewdrożenia unijnego prawa ochrony środowiska wynosi 180 mld EUR rocznie w odniesieniu do obecnych celów środowiskowych i wzrośnie do 325 mld EUR rocznie w odniesieniu do celów środowiskowych, które będą obowiązywać w najbliższej przyszłości⁷. ODNOTOWUJE szacunki, według których unijna luka inwestycyjna w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym wynosi 27 mld EUR rocznie⁸. Ponadto PODKREŚLA, że ekstremalne zjawiska pogodowe i klimatyczne spowodowały w UE w ciągu ostatnich 40 lat szkody w aktywach w wysokości około 822 mld EUR oraz że 25 % tych kosztów wystąpiło w ciągu ostatnich czterech lat⁹, a także że przewiduje się, iż koszty te będą nadal rosły.
12. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wyrażony przez Komisję zamiar dalszego zajmowania się wyzwaniem związanym z odpornością na zmianę klimatu i obiegiem zamkniętym, w tym poprzez przyszłe wnioski w sprawie aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym oraz w sprawie zintegrowanych ram odporności na zmianę klimatu, przy jednoczesnym zapewnianiu spójności z innymi kluczowymi inicjatywami UE, takimi jak strategia na rzecz unii gotowości oraz strategia odporności gospodarki wodnej.

⁷ Komisja Europejska: „Update of the costs of not implementing EU environmental law” [Aktualne obliczenia dotyczące kosztów niewdrożenia unijnego prawa ochrony środowiska] ([link](#)).

⁸ Komisja Europejska: Przegląd wdrażania polityki ochrony środowiska 2025 ([link](#)).

⁹ Europejska Agencja Środowiska: Economic losses from weather- and climate-related extremes in Europe. [Straty ekonomiczne w wyniku ekstremalnych zjawisk pogodowych i klimatycznych w Europie] ([link](#)).

13. PRZYPOMINA o nadrzędnych zasadach pomocniczości i proporcjonalności oraz o wadze poszanowania istniejących systemów krajowych oraz uwzględniania krajowej specyfiki i najlepszych praktyk. PODKREŚLA znaczenie unikania zbędnych obciążeń administracyjnych dla właściwych organów i przedsiębiorstw, co jest jednym z kluczowych czynników sprzyjających konkurencyjności. ZWRACA UWAGĘ, że upraszczanie nie powinno utrudniać ani osłabiać gwarantowania odpowiedniego poziomu zdrowia, odporności na zmianę klimatu i ochrony środowiska, powinno być zgodne z zasadami lepszego stanowienia prawa oraz zapewniać przedsiębiorstwom i społeczeństwu długoterminową stabilność i przewidywalność prawa.
14. PRZYPOMINA, że środki i działania powinny uwzględniać różne uwarunkowania geograficzne, klimatyczne, gospodarcze i społeczne w państwach członkowskich i w regionach, w tym w regionach najbardziej oddalonych, małych wyspiarskich państwach członkowskich i Arktyce.
15. KŁADZIE NACISK na to, że wzmocnienie odporności systemów naturalnych na zmianę klimatu ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia długoterminowego naturalnego pochłaniania emisji gazów cieplarnianych.
16. PODKREŚLA, że biomasa pierwotna i wtórna jest podstawą biogospodarki o obiegu zamkniętym i ważnym wkładem w prosperujące społeczeństwo europejskie, w związku z czym Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE przedstawioną przez Komisję strategię dotyczącą biogospodarki jako narzędzia wspomagającego utrzymywanie zrównoważonego i opartego na obiegu zamkniętym wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym materiałów z produkcji rolniczej lub leśnej, oraz energii we wszystkich państwach członkowskich.
17. WYRAŻA GŁĘBOKIE ZANIEPOKOJENIE z powodu rozległej degradacji środowiska, zanieczyszczenia i wyczerpywania się zasobów w wyniku trwającej rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, która doprowadziła do poważnych i długotrwałych szkód w ekosystemach, infrastrukturze i społecznościach. ZWRACA UWAGĘ, że takie zniszczenie osłabia wysiłki na rzecz zbudowania Europy odpornej na zmianę klimatu i opartej na obiegu zamkniętym, a jednocześnie zwiększa podatność na zanieczyszczenie, utratę bioróżnorodności i zmianę klimatu.

II. ODPORNOŚĆ NA ZMIANĘ KLIMATU

18. Z ZANIEPOKOJENIEM ODNOTOWUJE, że wiele zagrożeń zidentyfikowanych w sprawozdaniu Europejskiej Agencji Środowiska na temat europejskiej oceny ryzyka związanego z klimatem (EUCRA) osiągnęło poziomy krytyczne, co może przynieść katastrofalne skutki, jeżeli nie zostaną podjęte pilne i zdecydowane działania.
19. PODKREŚLA, że odporność na zmianę klimatu ma zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa, dobrobytu i konkurencyjności Unii. ZWRACA UWAGĘ, że konieczna jest zmiana transformacyjna, aby Unia i państwa członkowskie były lepiej przygotowane i bardziej odporne.
20. UWYPUKLA strategiczne znaczenie odporności na zmianę klimatu jako jednego z podstawowych filarów działań na rzecz ochrony zdrowia i dobrostanu publicznego, spójności społecznej oraz zapewnienia długoterminowej ochrony dziedzictwa naturalnego. UZNAJE znaczenie wymiaru społecznego w kształtowaniu przyszłych działań politycznych związanych z odpornością na zmianę klimatu.
21. DOSTRZEGA, że zagrożenia klimatyczne różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich i regionach; PODKREŚLA potrzebę elastyczności w celu zapewnienia, aby działania były odpowiednio ukierunkowane na najbardziej znaczące zagrożenia oraz grupy i sektory znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji. W tym kontekście KŁADZIE NACISK na znaczenie zaspokojenia szczególnych potrzeb w zakresie przystosowania do zmiany klimatu istniejących w państwach członkowskich i regionach nieproporcjonalnie dotkniętych zagrożeniami klimatycznymi i WZYWA do ściślejszej współpracy na rzecz zapobiegania, zapewniania gotowości i zdolności w zakresie reagowania na szczeblu unijnym.
22. UWYPUKLA znaczenie współpracy transgranicznej, w tym dobrze funkcjonujących transgranicznych systemów wczesnego ostrzegania, dla stawiania czoła transgranicznym zagrożeniom klimatycznym oraz znaczenie współpracy na szczeblu UE w zakresie przeciwdziałania wspólnym zagrożeniom o charakterze transgranicznym, międzysektorowym i kaskadowym.

Konkurencyjność i możliwości innowacji

23. ZWRACA UWAGĘ na możliwości gospodarcze, w tym także dla MŚP, pojawiające się w wyniku potrzeby dalszego rozwoju i większego wykorzystywania innowacyjnych technologii, produktów i usług w zakresie odporności na zmianę klimatu, w tym z myślą o zapewnieniu wiodącej pozycji na rynku światowym.

24. ZWRACA SIĘ do Komisji i państw członkowskich, by promowały badania naukowe i wspierały innowacje, przyczyniając się tym samym do rozwiązań przynoszących jednocześnie korzyści w obszarach odporności na zmianę klimatu, odbudowy ekosystemów, ograniczania zanieczyszczenia, zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi i w obszarze konkurencyjności oraz **PODKREŚLA** potrzebę poszerzenia wiedzy na temat kosztów, korzyści, możliwości biznesowych i uwzględniania sprawiedliwości społecznej w związku z rozwiązaniami na rzecz odporności na zmianę klimatu.

Odporność na zmianę klimatu już na etapie projektowania

25. **WZYWA DO** proaktywnego włączania kwestii odporności na zmianę klimatu do wszystkich odpowiednich przepisów i strategii, sektorów i na wszystkich szczeblach sprawowania rządów, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów, inicjatyw i planów.
26. **ZAUWAŻA**, że powiązanie odporności na zmianę klimatu już na etapie projektowania z wczesnym etapem planowania, sporządzaniem budżetu i kwestiami infrastrukturalnymi daje wiele korzyści i zwiększa możliwości prowadzenia zrównoważonych inwestycji.
27. **UZNAJE** konieczność zaangażowania międzysektorowego, tj. aby wszystkie odpowiednie zainteresowane strony brały udział w opracowywaniu i wdrażaniu strategii politycznych, które budują odporność na zmianę klimatu. **PODKREŚLA** znaczenie sektorowego podejścia do odporności na zmianę klimatu w celu zapewnienia ukierunkowanej odpowiedzialności za ocenę ryzyka i **ODNOTOWUJE**, że wyraźne przyjmowanie odpowiedzialności przez dany sektor za ryzyko ma kluczowe znaczenie dla rozliczalności i ukierunkowanych działań w reakcji na specyficzne trudności i potrzeby danego sektora; **ZWRACA UWAGĘ**, że kwestie międzysektorowe, w tym koordynacja i współpraca wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron i szczebli sprawowania rządów, mają zasadnicze znaczenie dla zmniejszenia ryzyka nieprawidłowych działań adaptacyjnych i dla maksymalizacji synergii.
28. **PODKREŚLA** znaczenie zdrowych ekosystemów, bioróżnorodności i zwiększania skali wdrażania rozwiązań opartych na przyrodzie, jako opłacalnych środków na rzecz odporności na zmianę klimatu, które powinny być systematycznie stosowane w stosownych przypadkach.

Ramy prawne

29. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE plany Komisji dotyczące opracowania ram prawnych wspierających działania w zakresie odporności na zmianę klimatu na szczeblu UE i na różnych szczeblach sprawowania rządów w państwach członkowskich – w oparciu o ocenę korzyści płynących z elementów takich jak wspólne definicje, założenia, cele, wspólne scenariusze referencyjne/trajektorie dotyczące temperatury opracowywane na potrzeby decyzji dotyczących odporności na zmianę klimatu, metody oceny ryzyka związanego z klimatem, przypisanie odpowiedzialności za ryzyko, zestaw narzędzi i ramy uczenia się; KŁADZIE NACISK na nadrzędne zasady pomocniczości i proporcjonalności, przy uwzględnianiu lokalnej specyfiki i kontekstu i PODKREŚLA potrzebę oceny transgranicznych zagrożeń klimatycznych i systemowych zagrożeń dla konkurencyjności, bezpieczeństwa i dobrobytu UE jako całości, oraz zarządzania tymi zagrożeniami.
30. DOSTRZEGA, jak ważne jest wzmocnienie monitorowania i oceny prowadzonych na szczeblu UE i państw członkowskich działań na rzecz odporności na zmianę klimatu, aby lepiej wspierać skuteczną realizację działań w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu i WSKAZUJE, że należy wskazać możliwości usprawnienia, poprawy i uproszczenia istniejących wymogów sprawozdawczych, a tym samym zwiększyć przejrzystość i skuteczność.

Finansowanie i ubezpieczenia

31. PODKREŚLA, że zapewnienie wystarczającego finansowania ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia działań w zakresie odporności na zmianę klimatu; UZNAJE, że zarówno finansowanie prywatne, jak i publiczne jest niezbędne do uruchamiania niezbędnych środków finansowych i inwestycji na rzecz budowania odporności na zmianę klimatu.
32. PODKREŚLA, jak ważne są dostępne unijne instrumenty i programy finansowania, by ułatwiać wdrażanie i finansowanie środków na rzecz odporności na zmianę klimatu na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.
33. KŁADZIE NACISK na znaczenie zapewniania dostępnego i przystępnego cenowo ubezpieczenia z myślą o ryzyku rezydualnym.

34. **PODKREŚLA** potrzebę dostarczania łatwych i dostępnych informacji na temat odporności na zmianę klimatu; **ZACHĘCA** do lepszego gromadzenia i wykorzystywania danych w celu ułatwienia wymiany informacji i współpracy między państwami członkowskimi; **UWYPUKLA** rolę narzędzi cyfrowych w ułatwianiu dostępu do informacji i podnoszeniu świadomości oraz **ZWRACA UWAGĘ**, że nowe lub ulepszone narzędzia cyfrowe powinny opierać się na potrzebach użytkowników końcowych.
35. Ponadto **STWIERDZA**, że cyfryzacja może mieć znaczący wpływ na zmniejszenie obciążeń administracyjnych, a jednocześnie na poprawę jakości danych, na przykład dzięki udoskonalonym rejestrom i odpowiednim obowiązkom sprawozdawczym.
36. **POPIERA** udział społeczeństwa i umożliwianie obywatelom, przedsiębiorstwom i decydentom podejmowania decyzji w oparciu o dowody, uznając te kwestie za kluczowe elementy promowania sprawiedliwości, inkluzywności i spójności społecznej na rzecz odporności na zmianę klimatu.

Rządy na szczeblu lokalnym i regionalnym

37. **UNZAJE** znaczenie międzysektorowego podejścia obejmującego całą administrację rządową, angażującego podmioty na szczeblu lokalnym i regionalnym w budowanie odporności na zmianę klimatu oraz **PODKREŚLA**, że przyszłe działania polityczne powinny sprzyjać lokalnym i regionalnym zdolnościom i środkom oraz **STWIERDZA**, że dla zapewnienia skutecznej realizacji tych działań zasadnicze znaczenie ma wzmocnienie narzędzi i budowanie zdolności na rzecz podmiotów regionalnych i lokalnych, w tym poprzez wykorzystywanie doświadczeń misji UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, wspieranie państw członkowskich w dostosowywaniu strategii na rzecz odporności do warunków lokalnych i zachęcanie zainteresowanych stron do zaangażowania na wczesnym etapie z myślą o zapewnieniu inkluzywnych i dostosowanych do warunków regionalnych rozwiązań.

III. GOSPODARKA O OBIEGU ZAMKNIĘTYM

38. ODNOTOWUJE, że w sprawozdaniu Międzynarodowego Panelu ds. Zasobów za 2024 r. *Global Resources Outlook* [Prognoza dotycząca zasobów światowych] stwierdzono, że gospodarka o obiegu zamkniętym może odegrać znaczącą rolę w przeciwdziałaniu zmianie klimatu i utracie bioróżnorodności i podkreślono znaczenie działań na rzecz coraz większej zasobooszczędności i dalszego zmniejszania zapotrzebowania na materiały.
39. POTWIERDZA potrzebę kompleksowych, wydajnych i skutecznych ram prawnych dotyczących gospodarki o obiegu zamkniętym, aby wprowadzić i przyspieszyć zmiany systemowe w kierunku osiągnięcia długoterminowych celów UE oraz zapewnić niezbędne warunki podstawowe określone w 8. EAP, a także potrzebę zapewnienia zachęt niezbędnych do przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.
40. PONOWNIE PRZYPOMINA o wadze szybkiego wdrożenia przyjętego prawodawstwa i opracowania przyszłych aktów prawa wtórnego.
41. PONOWNIE PODKREŚLA potrzebę zintegrowanej długoterminowej wizji UE dotyczącej przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym i zrównoważonego wykorzystywania zasobów oraz KŁADZIE NACISK na znaczenie priorytetowego traktowania górnych poziomów hierarchii postępowania z odpadami.
42. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wyrażony przez Komisję zamiar przedstawienia aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym, po to by ułatwić przejście na tę gospodarkę, poprawę sytuacji w zakresie konkurencyjności, bezpieczeństwa gospodarczego, zielonych miejsc pracy wysokiej wartości, odporności i autonomii strategicznej oraz wesprzeć cele środowiskowe i klimatyczne określone w 8. EAP, przy jednoczesnym zapewnianiu synergii i spójności z celami polityki przemysłowej UE.
43. ZWRACA SIĘ do Komisji, by w oparciu o kompleksową ocenę skutków odpowiednio zajęła się barierami i wąskimi gardłami, wykorzystując istniejące przepisy, w celu przyspieszenia przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, zapewnienia przewidywalności, spójności polityki, uproszczenia i skutecznego wdrażania, przy jednoczesnym zagwarantowaniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia i środowiska.
44. APELUJE do Komisji, aby nadal koncentrowała się na wszystkich kluczowych sektorach o dużym wpływie na środowisko, dużym znaczeniu strategicznym i dużym potencjale w zakresie rozwiązań opartych na obiegu zamkniętym, jak określono w szóstym celu priorytetowym 8. EAP.

45. **PODKREŚLA** potencjał cyfryzacji i harmonizacji danych jako narzędzi lepszego zarządzania i upraszczania.
46. **KŁADZIE NACISK** na znaczenie ustanowienia zharmonizowanych definicji, metod i wskaźników na szczeblu UE uwzględniających każdy poziom hierarchii postępowania z odpadami i zapewniających odpowiednią kolejność priorytetów działań – od zapobiegania powstawaniu odpadów, poprzez przygotowanie do ponownego użycia, recyklingu lub innej formy odzysku do unieszkodliwiania odpadów – z myślą o umożliwieniu spójnego monitorowania, oceny postępów i oceny skutków.
47. **POPIERA** ciągłe prace Komisji nad harmonizacją i cyfryzacją rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz nad analizą możliwości jej dalszego stosowania, z uwzględnieniem krajowej specyfiki i kontekstu krajowego. **PODKREŚLA** potrzebę uregulowania sprzedaży na odległość i platform internetowych oraz zapewnienia odpowiednich narzędzi egzekwowania prawa w celu dopilnowania, aby wszystkie podmioty w UE i z państw trzecich przestrzegały wymogów dotyczących bezpieczeństwa produktów i zgodności z prawem, w tym w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, ochrony konsumentów i środowiska, w tym zarówno w odniesieniu do przywozu jak i wywozu produktów, towarów używanych i odpadów, w celu zagwarantowania równych warunków działania, przy jednoczesnym zapewnieniu wypełniania przez UE jej zobowiązań międzynarodowych.

48. KŁADZIE NACISK na znaczenie dobrze funkcjonującego jednolitego rynku surowców wtórnych jako wstępnego warunku ograniczenia wydobycia surowców, zwiększenia recyklingu, funkcjonowania zamkniętego łańcucha dostaw i bezpieczeństwa dostaw, w szczególności w odniesieniu do krytycznych surowców wtórnych objętych europejskim aktem w sprawie surowców krytycznych; i w tym kontekście PODKREŚLA znaczenie wzmocnienia wysiłków na rzecz zapewnienia odpowiednich ilości i jakości materiałów pochodzących z recyklingu oraz ZWRACA SIĘ do Komisji, by zajęła się wyraźnymi niedoskonałościami rynku i jego fragmentacją oraz usprawniła swobodny przepływ produktów o zamkniętym cyklu życia i surowców wtórnych.
49. DOSTRZEGA, że przedsiębiorstwa stosujące model biznesowy o obiegu zamkniętym i rynek surowców wtórnych często nie mogą konkurować z przywozem tańszych surowców pierwotnych; ZACHEŃCA Komisję do pracy nad sprawiedliwym, konkurencyjnym rynkiem materiałów wtórnych cechującym się popytem na unijne recyklaty oraz do rozważenia potencjalnych mechanizmów ustalania cen i stymulacji w celu wyrównania warunków działania między modelami biznesowymi o obiegu zamkniętym a liniowymi modelami biznesowymi, a także zapewnienia, by materiały wyprodukowane z odpadów, które zebrano i przetworzono poza Unią Europejską spełniały normy środowiskowe i zdrowotne równoważne normom UE.
50. WZYWA do systematycznego zapewniania sprawiedliwych i równych warunków działania dla materiałów pochodzących z recyklingu z państw trzecich, zwłaszcza gdy przyczyniają się one do realizacji europejskich celów regulacyjnych dotyczących wykorzystania materiałów pochodzących z recyklingu, przy jednoczesnym poszanowaniu zobowiązań międzynarodowych, i WZYWA Komisję do zwalczania praktyk dumpingowych.
51. APELUJE do Komisji, aby zwiększyła wartość dodaną UE poprzez dalszą harmonizację i opracowywanie kryteriów zniesienia statusu odpadu oraz zaktualizowanych kodów odpadów w celu zapewnienia bardziej spójnego wdrażania, zwalczania nielegalnego przemieszczania odpadów i ułatwienia tworzenia jednolitego rynku surowców wtórnych, a także wyeliminowania wąskich gardeł, które utrudniają włączenie do przepływów gospodarczych materiałów pochodzących z recyklingu i ponownie wykorzystywanych.

52. POTWIERDZA potrzebę dalszego stymulowania środków po stronie podaży i popytu na surowce wtórne, na przykład poprzez poprawę i zwiększenie wymogów dotyczących selektywnej zbiórki odpadów i zawartości materiałów z recyklingu, pozytywne zachęty rynkowe oraz normy jakości dla surowców wtórnych.
53. PRZYPOMINA o ważnej roli innowacji na wszystkich etapach łańcucha wartości recyklingu, w tym na etapie projektowania, oraz w produkcji europejskich surowców wtórnych, które są w stanie zaspokoić potrzeby europejskich producentów pod względem ilości, jakości i rozsądnych kosztów. W związku z tym WZYWA Komisję Europejską, by uznała gospodarkę o obiegu zamkniętym za priorytet w swoich programach wsparcia.
54. PODKREŚLA potrzebę zapewnienia równych warunków działania i skutecznego nadzoru rynku w celu zachowania konkurencyjności Europy na sprawiedliwym jednolitym rynku o obiegu zamkniętym.
55. KŁADZIE NACISK na potrzebę zajęcia się wszelkimi niejasnościami i niespójnościami w zakresie powiązań między przepisami dotyczącymi odpadów, produktów i chemikaliów oraz na znaczenie ustanowienia nietoksycznych cykli materiałowych poprzez szybkie wycofywanie szkodliwych substancji, aby wesprzeć dostęp do zrównoważonych i wysokiej jakości materiałów pochodzących z recyklingu oraz zaufania do tych materiałów. WZYWA Komisję do pełnego wdrożenia strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności, ze szczególnym naciskiem na przegląd i aktualizację rozporządzenia REACH. ZWRACA UWAGĘ, że potrzebne są harmonizacja i wytyczne dotyczące stosowania prawodawstwa w zakresie produktów i chemikaliów, a działania te powinny mieć na celu zapewnienie, aby surowce wtórne były bezpieczne w stosowaniu i zgodne z przepisami UE. Ponadto PODKREŚLA znaczenie zapewnienia ram prawnych, które umożliwią przemysłowi chemicznemu przyspieszenie wysiłków na rzecz przezwyciężenia różnych technicznych i ekonomicznych ograniczeń utrudniających opracowanie najbardziej zasobooszczędnego i zrównoważonego recyklingu chemicznego.

56. **KŁADZIE NACISK** na to, jak ważne jest umożliwianie – w tym poprzez stosowanie środków fiskalnych – zrównoważonego wykorzystywania zasobów, ponieważ takie wykorzystywanie zasobów wspiera cele klimatyczne i środowiskowe, napędza wzrost gospodarczy i konkurencyjność, zabezpiecza dostawy surowców, wzmacnia odporność łańcucha dostaw oraz sprzyja innowacjom w zakresie technologii i modeli biznesowych.
57. **UZNAJE** potrzebę zrealizowania pełnego potencjału w zakresie ograniczania ilości odpadów i zapobiegania wydobyciu surowców – w oparciu o dalsze zachęty do zwiększania trwałości produktów, możliwości ich naprawy i ponownego użycia, serwicyzację oraz ułatwienia i zachęty dla stosowania modeli biznesowych o obiegu zamkniętym, a także **ZACHĘCA** Komisję do zapewnienia tego w ramach aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym.
58. **PODKREŚLA** znaczenie rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów i **WZYWA** Komisję, aby nadal w pełni wspierała terminowe, a w miarę możliwości – przyspieszone, wdrażanie planu prac dotyczącego tego rozporządzenia oraz terminowe wdrożenie unijnego cyfrowego paszportu produktu.
59. **WZYWA** Komisję do ustanowienia wymogów dotyczących projektowania sprzętu elektrycznego i elektronicznego, które obejmują cały cykl życia produktu, w szczególności w zakresie możliwości naprawy, ponownego użycia, modernizacji i recyklingu oraz do określenia jasnych norm w zakresie zbierania, odzysku i przetwarzania komponentów i materiałów, zwłaszcza surowców krytycznych.
60. **ZWRACA UWAGĘ** na znaczny potencjał zamówień publicznych jako siły napędowej gospodarki o obiegu zamkniętym oraz na potrzebę podjęcia dalszych działań na rzecz promowania zielonych zamówień publicznych, które – przy jednoczesnym zapewnianiu równych warunków działania – zachęcają do korzystania z produktów i usług wytworzonych w UE,, priorytetowo traktują trwałość, możliwość naprawy, ponowne użycie i zasobooszczędność oraz umożliwiają zamawianie produktów używanych, odnowionych i poddanych regeneracji oraz produktów jako usługi, wspierając tym samym modele biznesowe o obiegu zamkniętym i tworząc popyt na zrównoważone produkty i usługi w Unii.
61. **PODKREŚLA** znaczenie narzędzi istniejących na szczeblu UE, takich jak oznakowanie ekologiczne UE i EMAS dla zapewniania lepszych produktów na rynku UE.

62. UWYPUKLA istotną rolę konsumentów oraz potrzebę zapewniania wiarygodnych informacji i podnoszenia świadomości, aby wzmocnić pozycję konsumentów, między innymi z myślą o uniknięciu wprowadzających w błąd praktyk, takich jak pseudoekologiczny marketing. ZACHEĆCA Komisję do określenia obowiązkowych wymogów informacyjnych dla grup produktów wywierających wpływ w przedmiotowym kontekście, w tym wymogów dotyczących etykiet, na podstawie rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów. ZACHEĆCA podmioty gospodarcze do stosowania metod oznaczania śladu środowiskowego ustanowionych przez Komisję w celu wsparcia systemów oznakowania w zakresie oceny ekologicznej, które są kompatybilne i odzwierciedlają wpływ produktów na środowisko. W tym kontekście ZWRACA SIĘ do Komisji, by zapewniła przejrzystość, co się tyczy zarządzania opracowywaniem i walidacją tych metod. W związku z tym PODKREŚLA znaczenie kampanii uświadamiających na szczeblu UE i państw członkowskich w celu ułatwienia konsumentom dokonywania wyborów opartych na obiegu zamkniętym.
63. WSPIERA innowacje infrastrukturalne w zakresie technologii zbierania, sortowania, ponownego użycia, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu i KŁADZIE NACISK na znaczenie zapewnienia ukierunkowanego, świadczonego na różne sposoby, wsparcia MŚP, zwłaszcza tym, które działają w sektorach napraw, ponownego użycia, wypożyczania i wspólnego korzystania.

Działania międzynarodowe

64. POPIERA dalsze negocjacje i działania informacyjne mające na celu opracowanie ambitnego i skutecznego, prawnie wiążącego międzynarodowego porozumienia, które położy kres zanieczyszczeniu tworzywami sztucznymi, w tym w środowisku morskim, w oparciu o kompleksowe podejście uwzględniające pełny cykl życia tworzyw sztucznych.